

INCVNABVLA

Qu

66.

kat.komp

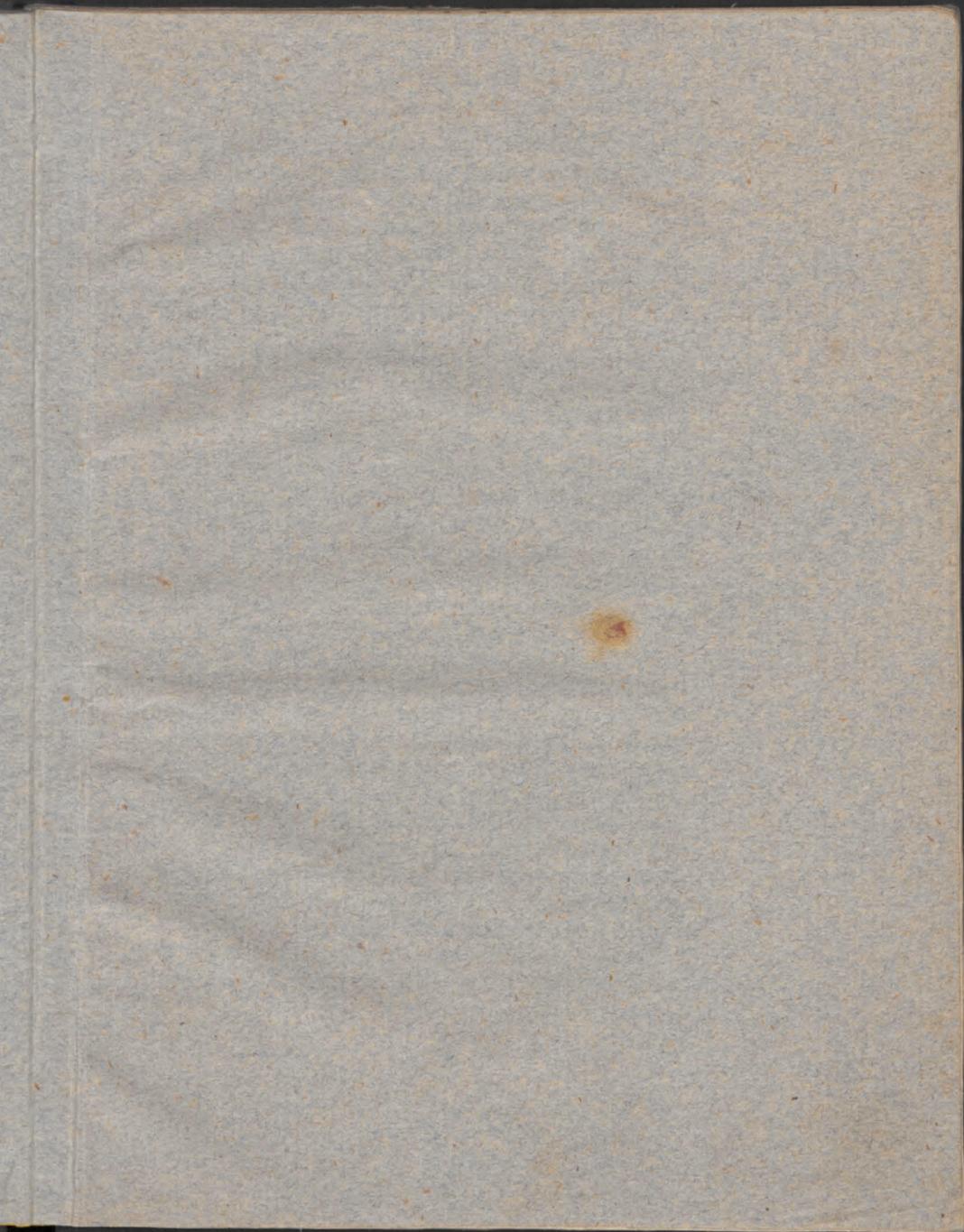
*Libellus procuratoris in quo dyabolus
produit litem coram iudice omni-
potente deo contra genus humanum.
Venetiis per Gerard. de Flandria.*

H. x 2647

(Wist. 287)

K. VIII. 88.

H. x

(wi

Libellus procuratoris: i quo dyabolus p̄ncipit
litem: corā iudice oīpotente deo: p̄ra ge
nus humanuz: p̄ quo beata virgo
Maria tanquā procuratrix ⁊
aduocata cōparens: tandē pugnā
obtinuit. et inimici versuciam confudit.

a Cessit Ascaron ad omnipotentis dei
presentiam: ⁊ ait. Creator omnium ubiqz
iusticia (.xi. q. iii. sedūm. ⁊. c. custodi. de
peni. dis. iii. c. sunt plures.) Ego sum
procurator totius nequicie infernalis: placeat iu
sticie dignator me audire. (iuxta legem proxime
.ff. de his que i testa. dele.) Cui dominus ait. Si
tu es procurator: exhibe procuratorium. (vt. l. si
quis inficiatus. ff. de positi extra de elec. c. causam.
⁊ vt nōtur in. l. filiū filiā. §. veterani. ff. de pecu.)

Respondit procurator. Volo te informare super
quodam arduo articulo: qui tangit medullis om
nes inferos. et informatione facta: exhibebo procu
ratorium. (Et hoc fore fiendum probari videtur
.ff. de serui. vrb. p̄di. l. quibus iberus.) Rōdit
dominus. Jam duduz noui te ⁊ tuas versucias.

(i. q. spiritus sanctus. ff. de iudi. l. sed ⁊ si restitu
atur in fi.) noli me pascere verbis informatiōis:
nulla parte p̄sente. (vt. l. si per vim vel alio mo
do. l. si. ff. de adopt. l. nam ita diuus eē. de maio. et
obedi. c. intra quatuor.) Exhibe ergo statim pro
curatorium: aut statim foris exieris. (ar. l. si quā
do. l. de vila. ⁊. xvii. di. c. nobilissimuz.) Qui for
midans iudicem: quem sibi gratum non videbat:

a. i.

Ine. Qu. 66.

exhibuit penetratorum. Et ut more humano loquamur sic sufficienter factum: q̄ in nulla ipsius parte patiebatur calumpniam. Tunc procuratori dicit dominus. Loquere si vis. Aut venien. Conquero ego procurator procuratorio nomine (iux̄ no. in. l. post mortem. ff. quando ex facto tutorum.) q̄ cū ego ⁊ alii: quorum nomine ago: per infinita tēpora omni prescriptione prescripta (iux̄ta posita. xvi. q. potest. et per totum (cum concordantis essemus et fuimus in pacifica possessione tormētandi cruciandi ⁊ iusticiā di genus humanum apud inferos. (de conse. dis. iiii. formidissimē.) Nūc de nouo iuris ordine nullatenus seruator: (contra. leg. si pacto. .L. de pactis ⁊ de exe. rei. iudi. l. i. et. ii. q. vi. §. diffinitiva.) parte non vocata: (cōtra. l. de vnoquoqz. ff. de re. iudi. et. d. l. nam ita diuus. ⁊ ex. de conse. .c. ecclesia sancte marie.) pro voluntatis libito: sumus dicta possessione priuati. (contra. l. meminerint. ⁊. l. si quis in tantam. l. vii. vi. ⁊ ex. de restitu. spo. c. in litteris.) De quo conquerimur ⁊ querelā ponimus lamentanter coram te. Quare tibi placeat vocare genus humanum ad certam diem ad te mihi procuratorio nomine responsuruz. (iux̄ta. l. aut qui aliter. §. i. ff. quod vi aut clā. ex. de rescrip. .c. si.) protestans primo restitutionez nobis plene ⁊ libere esse fiendam animarum: que in celo sunt ⁊ in purgatorio. ⁊ que eas precesserunt: ⁊ que eas sequentur. et natarum: ⁊ que nascētur ab his. (iux̄ no. in. l. i. in. §. non solum. ⁊. §. qui vi deiectus. ff. de vi ⁊ vi arma. et. ex. de resti. §. o. c. gratis.) Respondeo dominus. Aludini te. modo agatur de die. (et d. l. aut qui aliter. §. i. ff. qd̄ vi aut claz.) Respondeo

procurator. Causa est valde ardua periculosa et
miserabilis. vt puta causa spoliationis. (vt ex. de
or. cog. c. si. 7 de fo. compe. c. ex parte. l. ad. l. iuli.
de vi.) et v. s'iderat celeritatē. (ar. l. i. ff. de dam.
insec. cum similibus). Litatur ergo pars ad diem
crastinam. Respondit dominus ei. Dyabole fili in
iquitatis 7 ingratitude (xxvi. q. v.) nec mirū
dammate nequam: tam cito mensurasti interuallū
inter celum 7 terram. (contra. l. si cum dies. §. si
arbitr. ff. de arbi. 7 no. in. c. ex parte de ap. Und
assigno diem certam tibi ad respondendum hic co
ram me. s. diem veneris sanctam: in qua fui cruci
fixus. Respondit procurator. Istam diem non ac
cepto: quia est vbi libet feriata. (l. omnes. l. de fe
riis 7 ex. de feriis. c. si.) Respondit dominus. Ego
iura condidi. (vt. l. si. l. de prescrip. lon. temp. et
xvi. q. iii. c. nemo) Sic hoc dispono. (ff. de rei
iudi. l. quidaz consulebat 7. l. si contra ius v' vti.
pub. l. si. cum ibi no.) O gabriel voca genus hūa
num: vt compareat sufficienter. 7 siue compareat
siue non: procedetur vt ius dictabit. (ff. de iudi.
l. ad peremptorium ex. de rescrip. c. causamqz de
dolo 7 contuma. c. cum dilecti.) Et recessit demō:
7 ad propria rediit 7 rem gestam sociis recitauit.
qui inuicem condolentes: bene nouerunt christi iu
sticiam eis fauorabilem non multum esse futurā.
Quibus infernorum princeps lucifer ait. Non ter
reanini. Xpus enim seipsum dicit esse iusticiam.
(ii. q. iii. secunduz q' falsum est.) Si enim ipse est
iusticia: iusticiam obtinebimus: aut ipsam repro
bamus ex ore suo. (xxi. di. nunc autez). Et ait
lucifer ascaroni. Tu ibis ad diē. Qui ascarō r'ndit.

Mallem potius hic vobiscum cruciari: q̄z ibi vbi ē
omne gaudium esse. quoniam ibi nullo modo gan
deo: sed potius doleo: cū gaudere incipio. (ar. l.
de adminis. tuto. l. lexqz tutores.) Sed obediētie
datus: faciam quod incumbit. (eꝛ. de maio. z obe.
.c. illud.) Ut more humano loquantur: cōparuit
ascaron in auroza diei: stans in consistorio dei so
lus in quodam angulo. Bene autem sciebat: q̄ ma
ior erat contumacia actoris: q̄z rei. (iiii. q. iii. c. i.
et no. eꝛ. de dolo z contu. c. i. li. vi.) Et ideo tēpe
stine venerat: z ābas aures apertas habebat et pa
ratas semper: ne quid contra eum fieret. Appropi
quante autem quasi iam meridie: acce sit ascaron
ad presentiam dei dicens. pater sancte ego veni di
luculo: z semper expectavi: fac mihi iusticiam. (iu
sta. l. placuit. l. de iudi. z. l. de ap. l. eos. §. si quid
autem. et eꝛ. de ordi. cog. c. cum dilectus.) Dixit
ei dominus. Uade vade. tota dies cedit. (insti. de
verbo. obli. §. in diem.) Tunc demon redit in an
gulum: z expectavit vsqz ad horam extremā. Tūc
quasi omnibus discedentibus: exclamavit demon.
Ubi est iusticia: que deficit in regno celozuz: Dixit
autem dominius. Uocate eum, vt compareat. Qui
ait. Tota die expectavi i regno iusticie: nec iueni.
Dixit dominus ei. dicas quid petis. (eꝛ. de lib. ca.
signarius.) Respondit demon. videte citatoriuꝝ.
Uocatum est genus humanum responsuruz mihi
procuratori. si sit aliquis qui comparere velit pro
genere humano: compareat. verumtamen nemo
comparuit. Dixit dominus ascaroni. Quid petis?
Respondit ascaron. Non peto nisi ius cōmune: qđ
nemini venegatur. (vt in. c. indultum cum ibi no.

de re. in. li. vi.) peto litteras tuas: quibus hūanuz
genus citatur sufficienter ad hanc diem respēsurū
coram te mihi procuratorio nomine: me usq; ad
tenebras noctis expectante: nō comparuit aliquis
pro ipso. Dominus autē volens vti equitate potius
q̄ iusticia. 7 qui bene sciebat ad quid ascaron intē.
debat: dixit. Tu qui multas res nouisti: (xxvi. q.
iiii. c. sciendum.) bene scis q̄ iudex in parte q̄nq;
vritur iustici: quādoq; equitate. prout sibi videt
expedire. secundum distinctionem positam. C. de
iudi. l. placuit. 7. l. i.) Ego autem ad presens volo
vti equitate potius q̄ iusticia. eo q̄ continue pro-
go 7 assigno eo modo quo melius valere potest.
(iuxta no. in. c. si. de postu.) habe ergo terminū ad
diem crastinum hora prima. (iuxta no. in. c. i. de
off. dele. 7. l. quomodo 7 quādo iudex. l. i.) Et iu-
dex dominus statim surrexit: Et recessit demō ad
propria: sicut prius. 7 rem gestam contra eum: so-
cius enarrauit. Cui lucifer. Tu ibis cras hora debi-
ta. 7 ascaronez instruxit. Cumq; clamor ad aures
vurgis marie pervēisset: re gesta audita: materno
amore condoluit. Audiens tamen cōminationem
factam esse: nec ultra processum: publice dixit. Nō
terreamini: quia die crastina humani generis ad-
uocata ero. 7 in hoc totus chorus angelorum con-
quieuit. Die autēz crastina adueniēt: vt sic loqua-
mur: iuit dominus sedere pro tribunali. cū infinita
angelorū 7 prophetarū comitiua voce magna can-
tantium: Ave regina celorum: ave domina āgeloz.
Que quidem toruo oculo 7 turbato vultu suū pro-
spexit aduersariuz: in regno suo stantē iuxta filiū.
Aut filio sua mater. fili mi audio q̄ genus hūanuz

de quo ego et tu sumus: (eē. de sum. tri. c. i.) im-
peditur per quemdam dāpnatū reprobuz et falluz
sicut nostri: quem in regno meo video. et ideo pmo-
ta sunt viscera mea: que te portauerunt. cum non
conseruerunt huc tales accedere. Verum quia tu
es iusticia: (xi. q. iii. custodi.) veniat quicūqz sit
ille: qui suam causam agat coram te. Tunc omnes
angeli de tanta aduocata gloriātes: vocauerūt dā-
pnatū dicētes. veni condēpnate. et reprober: iuenies
partem. Accessit autē demon plenus inuidia omīqz
dolo. nec fuit ausus oculos erigere in aduocate fa-
ciem: que ipsum ita turbato oculo respiciebat. Tūc
inquit domīus ascaroni pcuratori. Modo dicas
quid vis. Respondit ascaron. Di iusticia inflexibil.
(x. q. iii. fm. et c. illud.) O veritas sine fallacia.
(x. q. iii. abūt.) O via sine errore. (de pēi. di. i. c.
oportet.) Eludi me miserum. nec te moueat caro
aut sanguis. (xi. q. iii. quatuor.) peto licētiam: et
loquar cū venia. iur. l. fi. C. de offi. diuer. iudi.)
Rūdit dñs. dicas quid vis. put decet. Dixit demō
Lucei sciunt: qz iudiciū constat ex tribus personis
f. iudicis. actoris. et rei. (eē. de v. sig. c. forus. h. in
omī. et iii. q. iii. c. i.) Iudicem video. Quō ego sum
actor: pbatuz p citatorū. (vt dicto.) in omī. et ff.
de iudi. l. in tribz in fi.) personā autē rei non video
sine quo nullū est iudiciū. Respondit aduocata iu-
dici. Quō sic fili mi. ecce me paratā ad defensionem
humani gēris. per. l. solutionez. et qd ibi no. C. de
solutionibus. Rūdit ascaron. Mater sancte qz tua
mater nullatenz sit admittenda: sic ostēdo. primo
cum sit mater. et suspectū est mihi matrem iudicis.
esse partem contra me. qz de facili posset filium in

partem suam trahere. (ex. de ap. c. ex infirmatōe.
7. c. postremo.) Item cū ipsa sit mulier. Jura enī
q̄ sunt diuine p̄mulgata: (xx. q. iii. c. neo.) p̄
hibent mulieres aduocatas esse. (ff. de postu. l. i.
§. sexum.) Mater autem turbata verbū ad filium
dirigēs rīdit. Versus iste i negotio me pturbans:
peruertit iura. Dicit eū me matrē tuā: 7 sic suspe-
ctū. Sed fili nosti: q̄ licet mater sum, 7 mulier: sum
ad iudiciū vocata. nec tamen sum eo modo sicut 7
alig. qz sine corruptōe fecūda: 7 sine grauedie gra-
uida. 7 sine dolore puerpera. (L. de offi. perfec.
preto. affrice. l. i. ff. de sum. tri. c. i.) Ubi enī sunt
iura: que phibēt partem ream cui qz conditionis:
officiū de fensōis suscipere pro se: p̄mimo etiā qd̄
absit: si essem exōicata: audiri debeo tanqz citata
7 respondere. (vt est tex. L. de hereti. aut. creden-
tes.) Nōne scis fili mi: q̄ ego sum de origie mūdi
totius: Nā quicūqz sunt in mūdo: aut sunt de ordi-
ne cōiugatorū: aut p̄nētūz: aut virginū. (vt ex.
de sum. tri. c. i. in fi. 7 ibi no. Quod aut ego fueriz
in mundo de ordie cōiugatorū: patet qz coniugata
ioseph. (xxii. q. ii) Quod aut fueriz de ordine cō-
tinetūz: ac etiā virginū: nulli dubiū. nam inuenta
virgo ante partum i partu 7 p̄ partum. .§. ecce
impossibilitas. xvii. q. ii.) Ecce iam deducta. quia
debeo esse humani gēris aduocata. Qd̄ autē dicit
mulieres hoc officū agere non posse: hoc fallit pro
persōis misabilibz viduis 7 pupillis orphāis 7 cō-
iunctis. (ff. de postu. l. i. §. fi. 7. l. se. 7. iii. q. vii. c.
tria.) Ubi eiz sunt p̄soē magis misabiles: qz i mū-
do: quas versus iste sub dolo querit i futurū suā
redigere. (lxxxvii. di. c. liber. 7 per totū.) Quare

peto: nō obstantib⁹ ppositis: ad hui⁹ modi officiu⁹
me admitti. Rūdit d. mō. Sup hoc peto iterloqui.
ca. (Cū no. i. l. i. tra. v. l. ff. de mō. 7. et. de ordi. cog. c.
ca. v. l. c. 7.) Rūdit adu. tra. versut⁹ iste satis fili mi
se te bre supiorē dicit. (ff. de iudi. l. s. 7. si suscepit.
et. de re. iudi. c. cū iter mōasteriū. cū ibi no.) Tūc
ait dñs. nō obstantib⁹ ppositis 7 obiectis p parte as
cardis: matre i aduocata admitto. Et ait dñs asca
r mi. Dodo hēs partes: si vis aliquid dicere: dicas
vidit ascard. Partē habeo: de q̄ doleo. qz vebemē
ter tūc: qz p ip̄z iusta mea cā p̄cipitabz. attamē di
co sic. Notozū ē dōnes: quoz noie ago 7 suz peu
rator: fuisse i plēa 7 pacifica possēssione ab annis:
quoz mēoria nō ē i p̄trariū: tormētādi 7 eruciādi
alias moriētū. de ple. di. iiii. firmussie.) Nūc aut
nullo odie iuris fuato: p̄. l. i. l. de exe. rei iudi.
7. u. q. vii. c. diffinitia. s; p rōne volūtatis: (p̄tra
c. faciat hō. xxi. q. ii.) 7 ex abrupto spoliati sum⁹
possēssioe p̄dca. p̄. l. null⁹. l. de iudi. 7. l. unde
vi. l. mēmerit. 7. l. si quis in tantā. 7 de resti. spo. c. i
litteris.) Quia igr sapiētus ē p̄mo restitūdeoz pete
re: vt. l. si qs d. stin iuit. ff. de rei vēdi.) Cum sit
causa priuilegiata. de ordi. cog. c. cum super.)
p̄mo peto restitū plene 7 libere ad possēssionem
p̄dictam sicut prius. 7 deinde procedatur i causa
(L. ad. l. iuliam. de vi. l. 7. l. si quis a se fundum.
de rei venditōe. s. ordinari. de ca. pos. 7 proprie. c.
ii.) Cuz d. ipsa spoliatione nimium doleamus.
Dicit autēz matri filius respiciens eam. Respōde.
Mater autem non parum turbata: dixit filio suo.
Fili mi attende diligenter: s; noli ambages seducto
ris istius peruersas sic audire: 7 eas attendere.

(iuxta l. proxime, & que ibi no. ff. de his q̄ in testa-
delē.) Modo aduerte fili. Iste filius iniquitatis
petit restitutionem fieri: quia spoliatus. mentitur
tanquam mendax. Jura que dicunt spoliatos esse
restituendos: loquuntur in vero spoliato. & non in
actore. (.iii. q. i. per totum, et de ordi. cog. c. euz vi
lectus.) Sed ipse est, actor. (.ff. de iudi. l. in tribus
& de ver. sig. c. forus. §. in omni.) Uide fili quomo-
do peruerit iura: falsa allegando: sicut ipse falsus
est. (.ff. de fal. l. fi.) & quia primo falsum cōmisit.
(de peni. di. ii. §. rationes.) Secundo dixit aduo-
cata. Jura que dicunt spoliatum esse restituendū:
loquuntur in spoliato, qui possidebat bōa fide & iu-
sto titulo, non vi, non clam, non precario. (.x. q. iii
cognouit, de postu. c. bone. ff. de preca. l. ii. de acq.
pos. l. clam possidere. §. fi.) Iste autem ascaron et
sui focii nunquam habere potuerunt bonaz fidem
in re aliena possidenda, quia omnes sciūt: q̄ tu fili
in sapientia formasti hominem ad ymaginē & simi-
litudinem tuam. (de peni. di. ii. §. romanos.) Er-
go demon possidere nō potuit bona fide, & iusto ti-
tulo rem alienam. (.xxxiii. q. ii. c. Si virgo.) nec
prescribere. Nulla enim dierum prescriptio iurat
male fidei possessorem. (de re. iii. c. male fidei pos-
sessor. li. vi.) nec prescribitur: postq̄ quis se noye-
rit aliena possidere. (de prescrip. c. vigilati.) Si
forsan quibusdam temporibus tormentauerit ani-
mas morientium demones: hoc non fecerūt de iu-
re suo: sed tanq̄ hostiarū inferni. & ex mādato tuo
(ar. xxvi. q. v. nec mirum.) Ipsi ergo demones
nunquā possiderunt anīes defuictorum: s̄ tu tan-
tum possidebas, cum ille possideat: cuius nomine

possidetur. (l. quod in 20. ff. de acqui. pos. 7 ff. de
prescrip. c. diligenti.) Unde illa detentio aniaruz:
fuit potius facti q̄ iuris. (ff. de acqui. pos. l. i.) si
cut asinus possidet paleas ad mandatum domini.
(iuxta no. in l. quod seruus de acqui. pos.) pretea
quomodo potuissent demones prescribere vel bo-
nam fidez habere: euz ab olim infiniti prophete ita
prophetizauerunt. Et te nasciturus est solus filius
dei: qui suum populum liberabit. Ad des aduocata
filii mi miror nimuz 7 commoueor: q̄ in tanto re-
gno mendacia proponuntur. Respondit demon. Et
super hoc peto interloqui. Aduocata mater dixit
filio. Scio q̄ omne iudicium datum est tibi in celo
7 in terra (viii. di. que contra mores. et de peni. di.
.ii. §. ergo) et tuo nomine flectitur omne genu: ce-
lestiuz terrestriuz 7 infernoꝝ. (ar. xxii. di. c. qui
ep̄?) Iste autem procurator non aduertens per-
sonam tuam 7 etiam potestatem tibi commissam:
parupendit tuam clementiam: petendo tot interlo-
cutorias. filius autem dixit. Restituciones tibi de
nego. Tunc ait aduocata ad filiu. fili pete si vult
dicere plus. (ar. l. si ea. l. qui accu. nō pos. 7. ff. de
op. le. l. mancipioꝝ. ex. de fide instru. c. euz iohā-
nes in fi.) Rndit demon ex abrupto. Ego adhuc
nihil dixi: sed dicam vsqz ad mirabilia. Et hoc ver-
bum vulnerauit aduocatam: quodam amoris gene-
ris humani. filius ait demoni. Age causam tuam
sine opprobriis. (iuxta l. q̄sqz. l. de post.) De-
mon autem extraxit bibliaz de marsupioꝝ 7 emissa
voce clamauit. Audite celi que loquar. Tunc om̄s
admirati tacuerunt. Et vertit libruz ad dominuz:
vbi dñs dixit ade 7 eue: de omni ligno cōmedetis.

excepto tali. Quacumque enim hora de illo comedere
ritis: morte moriemini. Tunc demon dicit iudici.
Dixi peto: si hec verba sunt tua. (iii. i. ob cau-
sam. §. i. ff. de testi. 7 quod no. in. c. cum a nobis est
eo.) Respondit aduocatus turbatus. procedas ultra.
Dicit demon. procedam: quia sum in regno veri-
tatis. 7 coram illo qui se dicit veritates. (ix. di. c.
si consuetudinem.) primo volo scire si sunt verba
veritatis. 7 omnes tacuerunt. quia ubi de veritate
agitur: infirmitati locus non est. (ar. viii. di. consi-
tendo.) Dixit autem dominus. Verba illa mea sunt.
Respondit demon. Bene credo. Ex quibus sic con-
cludo. quod adam 7 eua qui duo erant in paradiso ter-
restri: venerunt contra mandatum tuum: tibi pe-
nitus inodedites. (de peni. di. i. c. 7 venit.) Un-
de peto. quod verba tua qui es veritas: stent in simbo-
luis. 7 quod ipsi 7 omnes posteri successores eorum: per-
petuo moriantur. Sequitur enim. cum sic parentes
sunt leprosi 7 infecti: quod tota progenies sit infecta.
(de peniten. di. iii. §. quid est quod dicitur. 7 xxviii. q.
iii. §. i.) Respondeat iam aduocata: 7 dicat quid
quid vult. Aduocata autem ait ad filium. Miror
filii: unde tanta astutia sit demonibus data: qui tot
fraudes inueniunt ad genus humanum suffocandum.
Sed hoc est. quia solacium est miseris socios ha-
bere penitentis. Verba tua que dixisti ad eum: ser-
uari debent. cum sis veritas. (iiii. di. erant autem)
Sed dicit littera quedam expresse: quod dolus 7 fraus
non debent alicui patrocinari. (extra. de emptio.
et vendi. c. ad nostram. et de usuris. c. tuas.) De-
mones vero: quorum nomine iste asaron agit: sug-
gerunt primis parentibus nostris. scilicet Adae et Eue

de pomo vetito comedendo. (eꝛ. de sum. tri. c. i.)
Unde i genesi sequitur quedam verba : que dixit
serpens ad e. que quidem verba iste procura-
tor latro et falsarius subuertit coram te . Et sunt
verba talia. Si cōderitis de ligno: eritis sicut vii.
Unde vide fili maximā falsitatem. de eo facto: qđ
homo cōmisit ad suggestionem demonum: demo-
nes volunt eum accusare. Ex delicto enim ex quo
quis est puniendus : non potest alium accusare .
(.L. de accu. l. si. eꝛ. de testi. c. veniens. et. c. qm̄.)
qui i fraus ⁊ volus non debent alicui patrocari .
(vt dicto. c. ad nostram de emp. ⁊ ven.) Unde qn̄
tum ad istuz articulum: neq; alicui seductori: neq;
alicui demonum respondemus. quia fuerunt cau-
sa peccati. (vt. d. c. i. eꝛ. de sum. tri.) Si alius qz
ipse veniet: qui genus humanum accuset: quantuz
ea ratio dictabit: respondebo. Tunc demon vidēs
se ex tanta responsione delusum: cum ipse haberet
mille petendi modos: dixit iudici. Credit aduoca-
ta euasisse: sed nō est sic. Scis pater: qđ vbi delictuz
est perpetratum notorie: iustus iudex nomine pe-
ne eum accusat. ⁊ ex officio suo debet procedere: et
punire delictum. (.L. de accusationibus. l. ea qđ
et. ii. q. i. de manifesta. eꝛ. de iure iur. c. ad nostram
⁊ de accusa. c. ad euidentia et. L. qualiter et quādo
.l. i.) Unde dico sic. Posito sicut dixit aduocata :
sed tamen non confiteor: qđ mihi non debeat respō-
deri in isto articulo : tamen iustus iudex ex officio
procedere debet. Unde cum sis iusticia: volo statuz
procedere si nomē tuū sit psequēs rei. (iuxta. l. decer-
nimus. L. de epi. ⁊ cle. ⁊ isti. de dona. §. est ⁊ aliđ.)
Ego quippe taceo. ⁊ video officium iudicis iuste

161. Joa.
iudicantis. cum notorium sit delictum : et examina-
tione non indigeat. (vt dicto. c. ad nostrā.) Unde
video officium tuum nobile (iuxta no. in. l. iii. §. si
publico. ff. de adul. et de accu. in. c. qualiter et qñ.
et ff. de suspec. tuto. l. iii. §. preterea.) Tunc mater
turbata: timēs q̄ iusticia filii ex arrupto pcederet
ex officio: effulsis lacrimis et vestib⁹ scissis vsqz ad
vbera: dixit filio. fili ecce venter qui te portauit: et
vbera que sucisti. et ecce qui te lapidauit et crucifi-
xit: ipse implorat officium tuum vt dixit. Et quia
non est in volūtate sua: sed tua: ego imploro pra-
rium. aut dele me de libro vite. (iuxta. c. quid cru-
dele. xxiii. q. iiii.) qui in nulla iura imponunt tibi ne-
cessitatem procedendi statim ex officio: sed quādo
placuerit tue voluntati. (vt. ff. de iudi. l. non q̄qd
et l. quomodo et quando iudex. l. i. cuz ibi no. et ff.
de offi. presi. l. sepe et l. se. et quod no. in. c. i. de cōse.
eccle. vel altaris li. vi.) Hic videbo quem magis
diligis. et cui faues. an seductori: an veraci. Filius
autem pietate motus: videns matrem muliebriter
lacrimantem: dixit demoni. Tibi denego officium
meum ad presens. Respondit demon. Caro et san-
guis reuelauit tibi: et nō iusticia celestis. Ego bene
predixeram: q̄ durum esset mihi habere matrem
iudicis aduocatam. Dixit autez mater. Vis tu pl⁹
dicere: Respondit demon. Volo nunc incipere. et
incipiam ab angelis creatis: et continuabo ratios
meas. et approbabo eas: iusticia mediante. Primo
enim dico sic: q̄ iura que sunt diuinitus promulgata:
(xxvi. q. iii. c. si.) docent iudices: vt si quādo iter
partes oriatur questio de aliqua hereditate vel re
aliqua diuisibili diuidenda: iustus iudex (ne partes
• b. i.

veniant ad ricas) debet illam rem cōmūnem dūi-
dere. 7 assignare cuilibet parti quod suuz est. (ff.
famil. her. l. i. 7 per totum.) quia secundum iura :
cōmūnio parit discordiam. (ff. del. ii. cum pater.
§. dulcissime. 7. l. quando 7 quibus quarta pars
detur. l. i. l. r.)

B Scriptura enim veritatis testatur
me 7 meos esse principes mundi. (de peni. di. ii. §.
item opponitur de moyse.) Nec tamē nego: q̄ tu
deus omnipotens aliquaz particulam ibi habeas.
particulam bene dico: quia respectu partis mee tā-
ta est: quantum granuluz nilū positum ī medio
magni modū. Et ne per hec verba meum 7 tuum:
inter me 7 te patrem oīmpotentem 7 matrem tuam
aduocatam mundi discordia oriatur: peto: ut me-
diāte iusticia: pars mea diuidatur ab alia. 7 q̄ mea
sunt. s. peccatum 7 similia: mee iurisdictioni cedant
bōa vero sint tua. (ex. de sum. tri. c. firmiter) hoc
quippe iudiciuz nullus denegaret. 7 multo magis
tu qui es iurium conditor: (l. si. l. de referip. lō.
tem.) hoc denegare non potēs. (l. de legi. l. di-
gna vox.) Filio autem aduocata dixit. Quid petit
iste demon: iterū dicat. (vt. l. quoties. ff. de solu)
filius iniquitatis petit preponderationem fieri iam
factam. nōne recolis: q̄ die veneris sancta: in qua
in cruce pependisti tanquā mundi bōitas: 7 ex alia
parte in statera crucis pependit latro mundi: Tu
autem mundi bonitas preponderasti mala mūdiz
7 descendisti ad inferos in animā: 7 extraxisti cap-
tiuos. (istud probatur in. c. i. de sum. tri.) Quare
cum predicta preponderatio presentibus omnibus
in monte caluarie fuerit solemniter facta: 7 sic trans-
iit in rem iudicatam: nolo amplius preponderare:

sed isto illi preponderatiōi. (.L. de trans. l. causas.
.L. cōi diu. l. si maior. ff. de re. iudi. c. quod ad cō-
solationem.) Procurator autem attentus dixit:
emittens rugitum, hucusq; legimus, et verba spar-
simus. nūc autē ad vltiora procedamus. Scriptū
est. q̄ non habenti aduocatum: sibi, si postulat, dabi-
tur. (.l. i. §. ait pretor. ff. de po. lu.) Uideo hic me-
solum: et multos habere contrarios. et peto mihi da-
ri aduocatus sine aduocatos. et q̄ par fiat distribu-
tio aduocatorum. (.L. de postu. l. prouidendū.)
Respondit aduocata mūdi. Et ego sola aduocata
sum: attamen de negotio meo non diffido. de tuo
accipe quem vel quos vis. Respondit demon. Ad-
uocatos peto mihi dari duos. s. iusticiam, et verita-
tem. Tunc omnes angeli et archangeli de hoc ad-
mirantes: et versuciam dyaboli comprehendētes:
dixerunt aduocate nostre. Regina celozum, domi-
na angelozum quantūcumq; sublimi potentia ful-
geas et dignitate: tamen honestus est tibi associare
aliquos aduocatos. (ar. L. de fideiuf. l. si. 7. xx. di.
de quibus et de consti. c. ne initeris.) Que angeloz
flecta consilio ait. Et ego pro me peto aduocatos
misericordiam scilicet atq; pacem. Tunc ascaron
primo loqui incepit dicens. Quod homo sine reme-
dio sit dampnāndus: hoc probō triplici ratione. scz.
ratione iusticie exempli: ratōe iusticie precepti: et
ratōe iusticie infinitatis. Ratōe iusticie exempli
ostendo sic. quia cum angelus peccauerat: et sine re-
medio condemnatus fuit. (de peni. di. ii. §. q̄ aut
reprobi) ibi v̄z: q̄ de? nō sit acceptor p̄oārū. (de
p̄i. di. iiii. §. v̄z.) ergo si hō siq̄l̄r nō dāpnaret:
de iusticia āgls cōqueri pot̄it. Ad hec aduocata.

*instituta et v̄z
aduersari dicitur*

*misericordia et
pax condonans
virginis Marię*

Non est simile: quod fili⁹ dyaboli adducit p simile:
quia si angelus peccauit: ideo sine remedio punit⁹
est: quia nihil infirmū habebat: quod eū induceret
ad peccandum. 7 ideo in spiritu taliter est punitus:
in quo peccauit. (de peni. di. ii. §. q. autē reprob.)
Et idcirco peccās sine venia 7c. quia carnem 7 ossa
non habebat. et quia non infirmabatur. (ar. xxvi.
.q. iiii. sciendum.) sed malignitate dyabolica pec-
cauit. (vt in. c. i. de sum. tri.) Prosequitur cura
tor ratioe iusticie precepti dicens. Domini deus p
ceptū dedit: ne comederet de pomo. 7 quocūq; die
cōderet morte moriret. (ex. de re. in. c. i. in. cle.)
Angelo autē nullū pceptū dedit. Si ergo āgelum
sine pcepto dāpnauit: multo magis hoīem cui pre-
ceptum dederāt. Et sic videt q; graui⁹ peccauit hō
per trāsgressiōem: qm̄ angel⁹ qui nō ē trāsgressus
preceptū. (ar. ff. de arbi. l. cellus. ff. de penis. l. rele-
gati. 7 de iur. patro. l. si libert⁹.) Respondit aduo-
cata. Angelo non fuit datum preceptum: tanquam
sciens quid agere deberet sine precepto. (ar. ff. de
ac. emp. l. si. in. fi. de re. iur. c. eum qui li. vi.) Inna-
tam enim habebat in seipso sapientiā et scientiam:
cum cognoscebat certitudinaliter bonū 7 malū
propter confirmationem sue nature. (dicto. §. q.
autem reprob. ibi tamen si āgelus similitudis ple-
nis scientia sapientia 7c.) Et tunc faciendo cōtra
talem certitudinem: sine comparatiōe grauius pec-
cauit quā homo. (xxv. q. i. c. nulli phas sit. 7. ii. q.
q; sanctitas. viii. di. q; consuetudo. xi. q. iiii. excellē-
tissime. C. de tabu. l. generali li. x.) Homo autem
talem certitudinem non habebat: propter corpus,
quod aggrauabat animam suam ante peccatum.

quam

(ar. de peni. di. i. serpens 7. xv. q. iii. scđdū) hinc
est: quod serpenti non respondit homo certitudi-
aliter: sed sub dubio. ne forte mori iunni. propter
insipientiā. i. sapia oīa fecit mens 7 vt ordinaretur
ad certum finem (.c. firmiter de sum. tri.) cum
igitur hoīem fecerit ad certum finem .s. vt esset
heres vite eterne. (de cōse. di. i. hū duo) Si dā
pnaretur: frandaretur filius meus sine sua cul-
pa. 7 sic non in sapientia: sed in uanum creasset
hoīem (contra. d. c. hū duo) Nunquam ergo
in uanum erit opus filii mei. nunquam in uanum
constituet filios hoīum. quod non accidit in ange-
lis: quia tota angelica natura non est dampnata:
sed tantum pars illa: que peccauit. sed sic opus dei
non est fundatum in angelis: sed finis ad quē cre-
ati sunt: per me in confirmatio te. (vt. d. c. hū
duo. 7 qđ no. xxiii. di. c. qui epūs.) Ad tertium qđ
ponitur. s. iusticie infinitatis. Cum enim infinite
hō peccauerit: et ideo infinite est puniendus. Sur-
rexit in hoc iusticia aduocata diaboli seuus quem
cedebat: patenter respōdens seruum inutilem in-
obedientem ingratus transgressorem 7 contuma-
cem: cum tam facile posset obseruare 7 tam bene
mandatum: cum tota eius posteritate exilio perpe-
tuo fore dampnandum. premitens: quanto maior
est cui iniuria inferitur: tanto maiori dignus est
pena. (.ff. de iniuriis. l. pretor edixit. §. si. ex. de
bereti. c. cum secūdū li. vi.) Cum ergo infinite ma-
gnis sit deus: (ex de sum. tri. c. i.) hō i finita pena
est puniendus. 7 si quālibet fecit absolutionez: nō-
duz erit absolutus. (de peni. di. i. §. hoc est etiam
fac. l. de penis. l. sancimus) Si enī rex tēporalis

.b. 3.

*In iusticia adu. di.
all. gar*

offensus est: de iure punit temporaliter. non ergo iniustum videtur: si rex eternus puniat eternaliter. (xi. q. iii. qui resistit) principaliter cuius sit infinitus deus (de sum. tri. c. i. in prin.) ergo nihil homo finit⁹ facere potest: quoniam cum facit peccatum: seruus est peccati. (de peni. di. iiii. §. itez fm iusticiam. ibi omnis quoque qui in christo est. et. ii. q. vii. sicuti) rursus licet homo nunquam peccasset: tamen in se quicquid erat debebat domino. nihil ergo potest facere homo: unde se vel alium possit sedimere. et quicquid omnia bona fecerit: seruus iustitiae erit (de peni. di. ii. §. itez oppositur. v. si enim inquit. et ibi no.) quia qui debet que debuit facere fecit. qui autem soluit debitum: propter hoc non soluit amissus. (C. de furtis. l. ancille. ff. eo. l. si pignore. §. cum furti. et l. prox. ff. de ri. nup.) licet autem per penitentiam culpa deleatur: (de peni. di. i. c. si cui perfecta tamen ignorantia non restituitur. quia facta pro infectis haberi non possunt (l. in bello. §. facere. ff. de capti. et. xxxi. q. i. si paulus) maxime cuius fama peccati semper remaneat (ff. de re. mili. l. qui cum uno. §. agnomnia. et de ri. nup. l. non solum. §. palam. et §. que in adulterio) et ita quamuis per penitentiam culpa possit auferri: (xxxii. q. i. c. quod autem in si.) tamen propter hoc eternam gratiam non meretur (ar. de peni. di. v. c. i. et est de baptis. c. maiores. §. illud vero) Cum enim omnes immundi sunt de immundo concepti semine: et propositi erunt adhuc peccati: (de peni. di. iii. §. item quod frequenter. In dignum videtur: quod deus ianuam paradisi quam propter peccatum primi parentis clauserat: et. d. c. maiores.) referet indignis. ne sanctum daret et canibus: aut margaritis prebeat porcis. (de peni. di. i.) ite

potestate. 2. r. liii. di. in mandatis. 7. xi. q. iiii. nolite.)
quiny mo iusticia exigit: vt reddat vnicuiqz secundum
opera sua: (eꝛ de sum. trii. c. seruitutes.)
reddens retributionem superbis. Anima enim que
peccauerit: ipsa morietur. (xxiii. q. i. si heres. de
confe. di. iiii. c. queris) Dominus enim filios enu-
triuu 7 exaltauit: ipsi autem expolauerunt eum.
7 maxime adam: qui maluit potius acquirere vo-
luntati vxoris: qz diuine obedire. (vi. di. testiuꝝ)
Homo enim cum in honore esset: non intellexit.
comparatus est iumentis insipientibus. Et quia in
pace manducare noluit panem angelorum: iustu
fuit: vt in labore et etiã in sudore vultus sui panem
doloris manducaret. Maxima ergo fuit lata sen-
tentia cõtra eũ. qa apud deũ non est transmutatio:
nec vicissitudinis obumbratio (eꝛ de sum. trii. c. i. i
prin.) vnde semel data sententia: amplius mutari
non debet: ppter aliquam hominis miseriam, vel
pauperiem. (ff. de re. iur. l. iudex postqz. de penis
l. diui fratres. eꝛ. de offi. dele. c. in lris. et de iudi.
c. at si clerici. cũ scriptum sit. non miseris pau-
peris in iudicio (xxiii. q. iiii. est iniusta 7. c. se.) Et
quia homo i veritate non stetit ab inicio: dignus
est ergo perditione. qui cum deum cognouisset:
non tamen deum glorificauit. Cum ergo nullam
hãet in paradiso cibi penuriam: omnibus aliis ci-
bis sibi concessis: nec corpus hãbat corruptibile: qd
aggrauaret ipsius animam: 7 ideo quanto cum
maiori facilitate peccauit: tanto grauius est tra-
gressus mandatum. 7 maior i hoc contemp^{to} fuit.
ergo 2° (de peni. di. i. c. i. post principium) Dignus
allegationibus cum filio veritatis a iusticia factus:

iram alleg.

*in cordis alleg.
una iustitia*

• **F**rexit veritas et ait. Ubi de veritate agitur: locus fraudis cessare debet (viii. di. c. veritatis. 7. l. de rescin. vendi. l. si volo) Veritas dixit. quacumque hora de pomo comederitis: morte moriemini. (de reli. 7. vene. sanc. in cle. i.) Quod autem adam et eua comederint: non est dubium. unde sine prolixitate dico hominem fore dampnandum: ne nomen dei sit in uanum quod est veritas (viii. di. c. qui contempta) Ex aduerso locus est misericordia contra iustitiam: dampnatos homines esse saluandos: allegans et sic dicens. Cum angeli reprobis nullo instigante: nulla sui corporis fragilitate peccaret: (ut i. c. firmiter. de sum. tri.) eorum prolixus dampnatio est irrevocabilis. prout dixit regina celorum. (ut de peni. di. ii. §. quod autem reprobis) homo autem inscius et fragilis et imperfectus: promptior fuit ad peccandum. (i. auc. de mona. §. si vero coll. xxi. q. iii. c. diabalo instigante) potius habet videtur hic aliqua excusationem. (de peni. di. v. post prin. ff. de eo per quem factum erit. l. i. ff. de ve. inspi. §. ceterum) Et quoniam in deo summa misericordia est: (xxiii. q. iii. nabugodonosor 7. i. q. iii. §. p. 7. de peni. di. i. §. item quero. 7. §. multiplex. 7. xxi. q. c. hoc autem constat) Si hominem peccauerit: satisfactione aliqua secuta: misericordia domini eum reparabit. Indignus videtur quod digna creatura ad ymaginem dei facta periret: ut dixit aduocata mundane deus fraudaretur proposito. qua propter ad sui ymaginem fecit hominem: ut eum cognosceret. cognitum diligeret. et tandem dilecto frueretur (de cose. dist. ii. c. hyl duo maxime) cum sit scriptum: filius non portabit similitudinem patris (ff. de penis. l. crimine. i. q. iii. c. crimine 7. c. iudei) Et itez. Deus non vult mortem

peccatoris. quia cor contritum ⁊ humiliatum deus
non despiciet. (de peni. vi. i. in actione.) Nec de-
obliuiscitur misereri. quia in quacumq; hora i-
muerit peccator: omnium iniquitatum suarum non
recordabitur. (de peni. vi. i. si cui. §. hoc idem. ⁊ l.
di. ponderet.) quia uenit tēpus miserēdi eius. Ipse
enim de se dicit. sanctus sum: ne irascar ī perpetuū.
cum iudicium ⁊ iusticia sine misericordia: nō uir-
videatur esse: sed crudelitas. .xlvi. vi. disciplina. ⁊
.c. omnes qui. ⁊ l. vi. ponderet in fi.) Homo enim
iam recepit de manu domini supplicia pro oībus
peccatis suis. A planta enim pedis usq; ad verticē
capitis: non est in eo sanitas. Et quoniam ias dñs
ostēdit potentiam suam in rerum creatione. sapia:
ordinatione: ⁊ dispositione: (eē. de sum. tri. c. i.)
debet nunc ostendere bonitatem: in perditorū recu-
paratione. cum sit scriptum: ubi habundat delictus:
ibi habundat gratia. pater dñi filiū percutit: sanat.
(.v. q. c. non oēs. ⁊ c. nō osculatus ⁊. xxiii. q. iiii. ea
vindicta.) Omnes quidem homines sunt a bñfa-
ctore ⁊ patre tuendi. quia beneficus ē dās affluēter
non improperās. non enim īproperat dona: quia
dona sunt ⁊ beneficia sua. (ī autē. quō oportet epi:
in prin.) homini autem dedit nō vendidit. (.i. q.
.i. gratia ⁊ c. qui studet.) ne igitur improperet: cur
me in tanta uilitate despicias: quē cum tanta digni-
tate creasti: misericordiā postulat homo. uult esse
quali deus per superbiā: ⁊ deus uoluit esse homo
per humilitatez. (eē. de sum. tri. c. i.) Hīs ratio-
nibus: misericordia summi regis uehemēter incli-
nauit patrem suum. patrem misericordiaz ⁊ totū
consolationis: ut humanum genus reflauraret: et

is allegor

ad iustitiam

ad iustitiam

misericordiam

Seruum fugitiuum ad propria reuertentē susciperet.
Demum surrexit pax: que allocuta est sorores suas
iusticiam ⁊ veritatem ⁊ misericordiā in hūc modū
Audite sorores mee q̄ loquar: ⁊ mihi si placet cre-
dite: que sum vinculum veritatis. (ex. de iudi. c.
nouit.) Non seductori: qui est vinculus iniquitatis.
(xxvi. q. v. ne mirū de pe. di. i. c. romanos.) Quia
si mihi credideritis: taliter videbitis: q̄ vestrū que-
libet est de eo quod petit satisfacta. Nam petit soror
mea iusticia: vt homo qui peccauit infinite moriā
Noc iam factum est. quia filius dei saluator mun-
di qui presens est: proter hominem mortē passus
est. carnem passibilem assumendo: vt in se penam
susceperet. ⁊ se pro omnibus precū daret. (de sum.
tri. in cle. i.) Ex quo: angelus qui dolere nō potest
fuit in capax saluatiōis de morte domini. Tu ergo
bōitas. s. deus ⁊ homo puniri sint pro culpa i finita:
quod ē mirabile dictum: sufficiat tibi carissā soror
iusticia. Tu vero soror mea veritas petis veritatē
domini manere ieternum: qui ait. quacumq; hora
comedes morte morieris. reuera ⁊ tibi sorori mee
satisfactum est. quia homo: qui ante peccatum non
habebat corpus corruptibile: per peccatum istius
factum est corruptibile. sicut cotidie vidēus. (de
peni. di. iiii. §. considerandum.) quod sufficienter
debet tibi satisfacere: cum ex eodem delicto non de-
beat quis duplici pena puniri. quia esset cōtra iusti-
ciam. (ff. de accu. l. senatus. nau. cau. sta. l. licet
§. ei. ⁊ lxx. di. presbiter. xxiii. di. q. v. quid ergo eē
de iudi. c. at si clerici.) Modo restat dixit pax: vt
sufficiat sorori mee misericordie: cui debet sufficere
q̄ suūm proditorē liberando ad beatitudinē repa-

rauit. (c̄. de baptis. c. maiores. §. cum ergo.) q̄re
cum quelibet vestrum habeat quod suo nomini cō
gruit: consulo ego pax: q̄ pax fiat. ea propter psal
mista ait. Misericordia, ⁊ veritas suple que in hac
controuersia erāt: osculate sunt. Est enī osculum
signum pacis. (vt no. in. l. i. ff. de pa.) Mediante
igitur pace: pacificatis sorozibus: procurator iūi
tatis recessit. Et ideo omnes filii eue aduocatā im
plozant virginem gloriosam. Unde ⁊ dicitur. Eya
ergo aduocata nostra illos tuos misericordes ocu

los ad nos cōuerte. s. osculuz misericordie,
⁊ pacis. Et ihs sum benedictum fructuz
ventris tui: excluso dyabolo: nobis
post hoc exiliū ostende. O clemēs.

O pia. O dulcissima virgo
Maria.

A M E N.

:: M :: LLLL :: Lxxviii ::

:: Die :: :: Xvii ::

:: Februarii ::

Tractatus procuratoris sub nomine dyaboli editus: impressus fuit ⁊ finitus: die vt s̄.

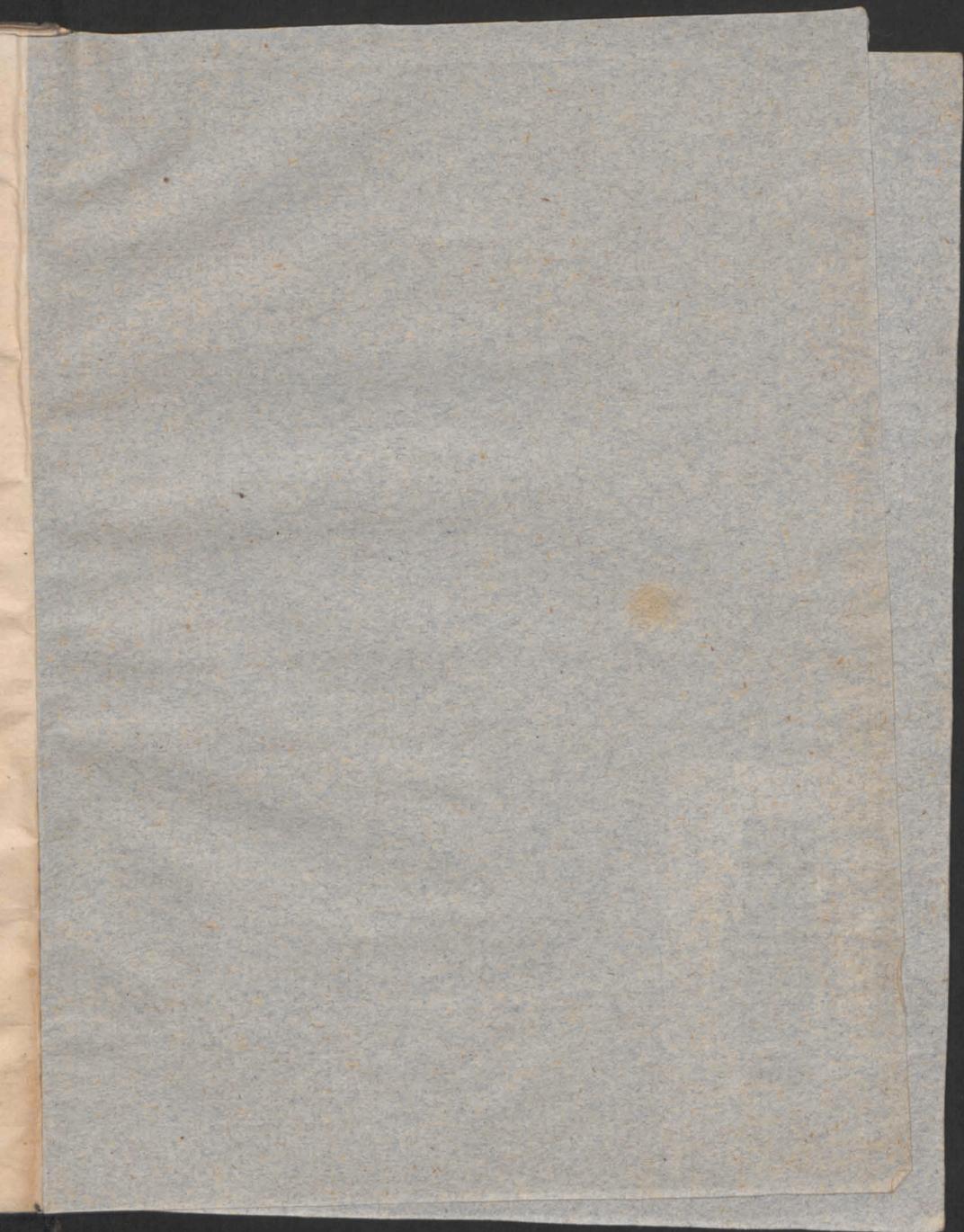
:: Venetiis ::

:: Per Gerardum De Flandria ::

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

1.
pellez nō duplicia

Plain 26th

66

51610007926

Biblioteka Jagiellońska

